

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Sunt aici, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Stau nevăzut, dar sunt aici, și sunt cu oștirile cerești și stăm frumos aici, stăm cete-cete așezate de la o palmă de pământ în sus. Sunt aici, și toți cei adunați în ziua aceasta de praznic sfânt în cetatea Mea cu voi să creadă ce spun. O, n-am unde să fiu în altă parte când grăiesc peste cetate și peste cei ce cred cuvântul Meu din zilele Mele cu voi, și iată, Îmi încep cuvântul de sărbătoare cu darul cel prin cuvânt rostit și spun: Pace vouă, pace vouă, fiilor, vouă, și celor veniți la praznic pentru mama Mea Fecioara!

Pe toți îi îmbrățișez în cuvânt, iar ei să îmbrățișeze cuvântul Meu ca pe Mine Însumi, căci Eu sunt acest cuvânt, Eu și mama Mea Fecioara, care stă de-a dreapta Mea în ziua ei de serbare acum. Văd ceea ce nu vedeți voi, decât dacă vă spun Eu, și fericiți sunt și vor fi cei ce au darul să creadă și să dovedească aceasta, și iarăși, fericit creștinul care se teme de Domnul, de apropierea Mea, și de aceea iată ce vă spun: Rugați-vă neîncetat, fiilor. Cum adică aceasta? O, fiilor, vorbiți mereu cu Domnul, nu cu omul tot mereu, că arde în Mine dorul să vorbiți cu Mine toate și mult, adică neîncetat, fiilor. Dacă vorbiți cu omul nu mai vorbiți cu Mine și sunteți cu omul, și nu cu Mine neîncetat.

O, cum adică să vorbiți cu Mine? Păi dacă vorbești cu omul iei de pe pământ, iar dacă vorbești cu Mine ești cu Mine și ești în cer, căci Eu sunt cu cerul cel curat și veșnic și plin de sfinți. O, stai cu Mine în cer, că e bine în cer, iar pe pământ e rău, e valea plângerii pământul și cele de pe pământ, cu care te tot îndeletnicești de dimineața până seara, o, dar nu așa, fiu creștin, și iată, duhul creștinului adevărat creștin ar fi fost să fie Duhul Sfânt, cu Care el este dăruit încă de la botez, și care este puterea lui Dumnezeu cu care se îmbracă în Hristos, căci am spus după înviere: «*Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ*», iar cel ce necinstește darul botezului și darul sfintei împărășanii, unul ca acela prinde putere împotriva lui Dumnezeu prin acest dar, așa cum parte din creștini au stat lângă izvorul Meu ani de-a rândul și Mi-au făcut apoi numai rău prin puterea cu care au fost dăruți prin botez și prin sfânta cuminecătură, căci Eu, Domnul, sunt puterea aceasta, iar creștinul stă cu această putere în duhul de sine, nu în Duhul Sfânt, și iată, prin creștini greșesc cei dintre popor și Dumnezeu când creștinii caută cu voia lor lângă acest izvor de facere a omului, dacă ei nu știu de ce vin și cum este să vină și să se dea lui Dumnezeu dacă vin.

O, e zi de facere multă această zi de întâlnire între Mine și poporul apropiat de izvor. Dau să lucrez din plin peste mintea și inima celor ce se adună la izvor în sărbători, căci asta este lucrarea Mea, facerea omului este ceea ce am de lucrat dacă Tatăl M-a trimis iarăși după om, fiilor. Încerc să-Mi pun la adăpost poporul cel ascultător și iubitor de Dumnezeu prin lepădare de sine, căci sunt dintre cei care vin și care lucrează dezbinarea de pe margini ca să-l ia din mâna Mea pe cel care dă să asculte de facerea Mea și se alege pentru credincioșie.

Fiilor, fiilor, și Mie Îmi este greu în fața celor atât de încurcate care au lucrat dezbinare voită între cei cu credință pentru cuvântul Meu, căci și-au băgat nasul din părți cei care au avut lucru de dezbinare cu de colo-colo cuvinte purtate pe ascuns și împărțite ca să Mi-i ia din mână pe cei ce-Mi sunt popor prin credință, dar iată, Mă scol și trag semnalul și scot deasupra pe cele lucrate pe ascuns.

Fiilor, fiilor, cei care s-au deprins cu vorbirea doi câte doi, despărțiți de ceilalți frați, aceia fac aceasta ca să facă dezbinare și răceala dragostei și ură apoi și dispreț și ascunderi, toate lucrarea diavolului ascuns, și care se folosește de inimi neastâmpărate, iar când se dă de gol lucrarea lor ascunsă se fac apoi dușmani defăimători și hulitori și împietriți asupra ce-

lor care veghează poporul, și care dau să oprească ascunderile și viclenia, și apoi greu se mai repară cei care au umblat cu dedesubturi, căci Eu, Domnul, nici pe Adam nu l-am mai putut repara, că s-a ascuns cu fapta lui și a dat vina pe Mine apoi.

O, e zi de mare lucrare cerească în mijlocul poporului adunat aici acum, fiilor veghetori în cetate. Vorbirea doi câte doi este lucrarea diavolului și are scop ascuns, nu e din întâmplare, nici curată de păcat, căci ascunde un interes, o slăbiciune măcar, un întuneric, o neascultare de cuvântul luminii și e ca vrăjitoria și poartă în ea viclenia cea ascunsă de cei din jur, căci dusul de la unul la altul cu vorba e iscodirea cu care se merge de colo-colo, e lucrare de dezbinare, și nu sunt buni de nimic cei care caută unii la alții cu vorba.

Iar și iar spun: dau să-Mi pun la adăpost poporul ascultător dacă va da să asculte, iar cine are nevoie de creștini pentru el însuși n-are decât să-și facă, nu să-i ia pe cei pentru care Eu, Domnul, am lucrat și am răbdat cu lacrimi prin cuvânt ca să-i formeze Mie. O, creștine neastâmpărat, nu căuta să-ți vinzi fără preț darurile Mele din mijlocul tău, pe fiii purtători ai venirii Mele cuvânt pe pământ.

Voi, fiilor care purtați sarcina venirii Mele din zilele acestea, cei ce vă disprețuiesc pe voi vă scot în fața celor ce vă cumpără și fac rabat și vă dau ieftin la cei care nu vă mai primesc și vă cumpără pe nimic ca să le crească lor prețul în poporul Meu, iar voi să nu mai fiți prețuiți și primiți, ci să fie ei, să aibă ei trecere ca binefăcători ai celor clătinați de pe stânca Mea, pe care am pus-o să stea și să nu fie clătinată. Ați fost și sunteți disprețuiți și nu mai sunteți primiți ca să mai puteți lucra lucrul cel de la Mine dat să-l lucrați peste creștini pentru facerea lor.

O, ce puțin este înțeleasă pentru creștini calea crucii, pe care vii ca să te mântuiești de tine însuși, nu să te simți bine, nu să te odihnești, nu să te cruți. N-au venit să se dea Domnului și nu s-au dat, ci s-au oprit pentru sine și au ales pentru ei ca Domnul să Se dea lor. Ca să te dai Domnului înseamnă să nu mai fii al tău, ci al Domnului, și înseamnă să stai la facere dacă vii, nu să te faci tot tu pe mai departe, căci omul făcut de Dumnezeu e omul lui Dumnezeu și al lucrului Lui pe pământ apoi, așa cum a fost trâmbița Mea Verginica și cei creștini apoi de cuvântul Meu prin ea.

O, nu le-a plăcut, la mulți nu le-a plăcut facerea cea de la Mine dacă s-au apropiat de izvorul cuvântului Meu. Ei au de vorbit, au de arătat mintea lor, dorințele lor, pe care apoi să-i ajut să și le îplinească, și nu s-au dat Mie dacă așa dau să lucreze.

Iată, împart cuvânt de înviere și de împăcare cu Dumnezeu peste cei ce-Mi fac dureri și dezbinări și ispitire, căci nu cei ce-Mi veghează venirea Mea, nu ei sunt cei ispitiți, ci Eu sunt, dar Eu biruiesc ispita de fiecare dată și îl dau de rușine pe ispititor. De aceea vin acum cu sfaturi sfinte pentru cei care stau rău cu Dumnezeu, nu cu așezarea Mea prin care Eu lucrez și împart voia Mea, cu care vin de la Tatăl s-o dau spre lucru.

O, fiilor care ați venit și ați crezut, și apoi v-ați răcit de dragostea cea dintâi și ați pierdut harul ei, iată ați părăsit credințioșia și frica de Dumnezeu și acestea v-au pedepsit pentru neascultarea voastră și au fugit de la voi ca niște îngeri goniți de la veghea cea pentru voi, iar acum vi s-a dat gura la de toate, de la voi înșivă născute, după ce v-ați rupt singuri veșmântul cel de la Mine și ați luat peste voi necredința și cuvintele ei ca acoperământ, căci vouă vă place libertatea, care v-a adus spre dorințele ei și vă tot călăuzește spre duhul lumii, care întunecă în voi înțelegerea lucrurilor și vederea cea sfântă, pe care voi le aveți câtă vreme ați stat și ați fost copiii lui Dumnezeu. O, ce să fac să vă opriți de la bârfa cea de la îndoiala și nemulțumirile voastre? Să vă dau Eu peste gură ca să vă cumintiți și să nu mai dați de peste voi lucrarea cuvântului Meu pentru facerea unui popor?

Voi, cei care aveți obiceiul cel ușuratic să vorbiți mult și de toate de la voi citire și fără de folos, o, aveți grijă, fiilor, să nu cădeți sub judecata propriilor voastre vorbiri deșarte și lipsite de Dumnezeu. Cei care încă nu vreți și nu dați să vă deslipeți de duhul lumii, de cei

din lume, o, vedeți ca nu cumva să cădeți odată cu bătaia de peste lume, căci Eu nu vă voi cunoaște pe voi dacă în chip voit căutați să rămâneți pe lângă fiii lumii, care sunt sub cântecele lui satana prin viața lor străină de voia lui Dumnezeu, și iată, decât să nu ascultați de cuvântul cu care Eu vin acum pe pământ, mai bine v-ar fi să plecați de pe pământ, că pe pământ nu vreți să ascultați de cele cu care vă povățuiesc ca să vă pot ocroti.

Când veniți la sărbători în cetatea Mea purtați-vă cu sfială în purtare și în vorbire, în mișcare și privire, așa cum se poartă cei din cer aici când petrec cu voi, căci Eu, fiilor, locuiesc cu îngerii și cu sfinții în văzduhul de aici, iar noaptea și mai mult ca ziua, și mai aproape, căci noaptea ne acoperă. Măsur tot timpul tot ce este aici și văd cum îi trageți pe cei de aici la vorbiri pământești, că iată, ați uitat de ce vin cei ce se apropie pentru facerea lor. O, nu uitați viața și mersul de creștin și fiți cu fața și cu purtarea creștine, măi fiilor, căci aici este planul lui Dumnezeu așezat spre lucrare, iar locul te respinge dacă dai să strici ca furul. Oriunde te-ai duce pe pământ nu ți se va da voie să umbli cum vrei peste tot, căci sunt legi și hotare și linii trase peste care nu poți să treci și să umbli. Pe cale cu Domnul îți trebuie sfială multă să ai față de toată facerea lui Dumnezeu și de locurile prin care umbli.

În cetatea cuvântului Meu nu se umblă cum vrea fiecare, o, nu. E al Domnului peste tot, iar ochiul Meu privește tot timpul și peste tot și este lege sfântă pusă aici. Nu se umblă de unul singur aici, o, nu, creștine, că nu e bine să fie singur omul niciodată, așa este scris. Când ești singur ești cu satana pe urma ta și te pândește de peste tot să te afle singur și să te învinuiască apoi că umbli în întuneric, nevăzut, și-ți dă de lucru și te învață să te ascunzi, să nu fii văzut și știut, să nu se știe ce faci, ce vorbești, cu cine și după cine cauți.

O, nu umblați ca la voi acasă prin cetate, nu se poate fără sfială față în față cu Mine și cu însoțitorii Mei! Nu se poate să vă purtați de colo-colo singuri și fără rost!

O, nu căutați fără veghe peste voi, fiilor! Nu uitați că satana l-a doborât în rai pe om și l-a câștigat luiși, iar voi vă plângeți că e greu cu Dumnezeu și că dacă ați fi știut n-ați fi venit. O, ce este așa de greu? Vă este greu cu Dumnezeu, dar cu satana cel ascuns sub voia voastră de sine nu vă este greu, și pe el îl urmați cum îi place lui, fără îngeri, fără însoțitori, ca să vă puteți apoi face voile, iar pe Domnul nu-l iubiți că vă cere să umblați în lumină, cu știre pentru toate, cu sfială în cuvânt pentru orice faceți sau vă purtați. Iată, se uită la voi neputincioși pentru voi cei de la veghe peste cetate când umblați de colo-colo și când folosiți pe aici ceea ce nu este de folosit pe cale cu Domnul.

O, fiilor, de câte ori v-am învățat să nu vă trebuiască mult și multe, că altfel voi nu puteți să fiți ai Mei. V-am învățat cu nădejde și v-am spus: învățați-vă cu sărăcia și cu puținul din toate, că nu e bine, ci e rău de tot să aveți de toate căci vă încurcă spre Domnul, fiilor, și vă slăbește dragostea de Dumnezeu și dorul de cer și de viață de sus, și pe care n-o puteți avea dacă tot căutați să aveți de toate, ba și mai mult decât puterea voastră de a avea.

Nu-i faceți bine celui ce-i dați. Nu vă face bine cel ce dă să vă dea, și vă face rău, fiilor. O, aveți grijă să ascultați, că iată, nu știți să vă faceți bine, și se vede asta, se vede prea mult, și unul la altul vede creștinul și cade unul prin altul în slăbiciunea de a avea, de a nu se lipsi de ceea ce îl lipsește de Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, nu folosiți viclenia între voi și Mine, între voi și voi, că se simte când o folosiți, când vă este în fire să o folosiți, și aceasta faceți ca să vă dezvinovați ca și Cain și ca să vă atingeți dorințele care vă atrag spre păcat. O, așa de ușor vă este să folosiți acest duh rău, iar Eu, vă arăt pe voi cu lucrarea voastră vicleană la cei puși de veghe pentru mersul Meu spre voi și peste pământ, dar nu le dau voie să vă arate lucrarea voastră vicleană, ca nu cumva să vă răciți și mai rău, sau să vă dezvinovați ca Adam, și iată trebuie rumegat cuvântul Meu la întâlniri frățești, fiilor, că altfel cad sub cuvântul Meu cei nepăsători de el, și rămân ascunși sub vină.

Trebuie împăcare cu Dumnezeu și trebuie lucrată această împăcare. Iată, celor adormiți li se fac dezlegări prin rugăciuni, iar ei nu vorbesc nimic, nu se aude nimic, că nu pot vorbi cei adormiți fără suflet în ei și nevăzuți, dar li se fac rugăciuni de împăcare cu Dumnezeu. Celor vii cu trupul li se fac dezlegări de păcate pentru împăcare cu Dumnezeu, și tot așa și ei, nici ei nu vorbesc pentru ca să-și conștientizeze pe cele lucrate rău de ei și să caute ei împăcare cu Dumnezeu pentru păcatele de toată ziua, dar ei tac și tot tac ca morții, dacă nu-i doare acum păcatul făcut.

O, cum să fac cu voi ca să vă împac cu Mine, fiilor care nu vegheați la căpătâiul vostru? O, cât va mai fi să dormiți? Timpul în care se doarme e cel mai primejdios timp pentru creștin, pentru om, pentru că nu este veghe, și de aceea Eu, Domnul, am așezat rânduială sfântă pentru veghe aici, în cetatea Mea, și peste poporul cel de peste tot al acestui cuvânt, și mai ales noaptea pentru slujire cu rugăciune ca să nu doarmă toți odată, ci pe rând, unii să se odihnească iar alții să vegheze, să stea treji cu slujiri sfinte, și iarăși, unii să se culce iar alții să se scoale, totul unii pentru alții și totul cu Dumnezeu, ca în cer, căci pe pământ e numai primejdie în toată clipa, și trebuie cerul ținut aproape cu toate puterile cerești, fiilor.

Tot ce v-am dat în ziua aceasta de serbare pentru mama Mea Fecioara, totul este așteptat de tot cerul să vi le dau, și iată vi le-am dat și vi le voi tot da, ca să vă ajut să vă împăcați cu Dumnezeu. Iar acum mama Mea voiește să-Mi aducă mulțumire pentru toate povețele lucrate peste voi, și iată, mama Mea, așează lângă Mine cuvântul tău în cartea cea de azi.

— *O, Fiule Iisus, o, numai naștere de sus e tot cuvântul Tău peste acest popor hrănit din cer. Numai un plâns e toată grăirea Ta pentru facerea celui ce vine lângă izvorul Tău de cuvânt.*

O, ce mare mântuitor este cuvântul Tău, Fiule Iisus, ce mare putere poartă în el! Vai de creștinii care folosesc împotriva Ta puterea botezului și a sfintei cuminecături, când ei nu mai au grijă de acest mare har și cad din iubirea cea dintâi, pe care Ți-au făgăduit-o odată cu nașterea lor din Tine, Fiule scump! Lepădarea de sine este legea cea pentru cei ce se fac creștini, dar dacă ei rămân în propria lor voie, și nu depind de nimeni și-și iau deplina libertate pentru tot ce lucrează ei, o, nu pot fi ei așa ai lui Hristos, și iată greșeala celor ce s-au apropiat pe lângă cuvântul Tău și nu s-au dat lui Dumnezeu și au voit numai Tu să Te dai lor, și iată cuvânt greu de așezat în carte, iar unii din creștinii care s-au cunoscut aici cu Tine, și ei între ei apoi, unii s-au făcut pedeapsă, iar alții cadou lui Dumnezeu, și de aceea să ia aminte poporul acestui cuvânt, că e de luat aminte numaidecât, o, fii creștini, până nu-și face diavolul loc ca să vă ceară de partea lui.

În ziua mea de praznic sfânt în cer și pe pământ vă strig și vă spun cu îngrijorare: Fiilor, fiilor, intrați sub ocrotire, intrați sub mâna Domnului, că iată, ați dat-o de peste voi și singuri vă călăuziți spre nicăieri. Trebuie, dar, să prindeți puteri noi spre umilință, căci Fiul meu Iisus Hristos vine spre voi Păstor cu milă. O, deschideți-I Lui!

— Eu, mama Mea, cu milă Îmi las cuvântul peste ei și le spun lor așa:

Fiilor, fiilor, nu vă mai am sub mâna Mea cea tare, decât doar pe cei din cetatea cuvântului Meu, căci numai ei lucrează de la Mine și pentru Mine, iar voi ceilalți nu-I lucrați lui Dumnezeu, ci voia voastră înșivă o faceți, căci așa v-ați învățat, iar Eu nu cunosc și nu leg pe cele lucrate de voi lângă cele lucrate de Mine, și pe care voi vreți să le credeți ca de la Mine spre rușinea feței Mele, dacă n-ați voit să vă dăruiți Mie când ați cunoscut izvorul Meu de cuvânt, și iată, ați rămas tot ai voștri, dar nu puteți fi ai Mei câtă vreme sunteți ai voștri cu tot ce sunteți și lucrați voi. Așadar, așteptarea Mea după voi doare, fiilor, căci vă hrănesc de atâta vreme, și iată, în ziua aceasta v-am arătat iar și iar buba Mea dureroasă și lacrima Mea în cuvânt.

Aștept să înțelegeți cuvântul Meu de peste voi, fiilor, iar azi vă cer răbdare și trezire și primire, căci azi se lucrează peste voi și pentru voi, iar Eu, Domnul, rămân în așteptare cu

nădejde că veți deschide ca să intre harul Meu în voi, dar fără adevărul cel despre voi harul rămâne încă departe cu lucrarea sa cea de la Mine vouă.

Binecuvântare mare las peste voi, fiilor din cetate, și veți lucra peste cei adunați acum aici, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh veți lucra. Eu sunt aici și vă îmbrac în Duhul Meu și pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

08/21-09-2024